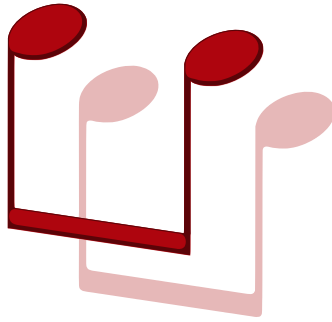

Nutida aktuell musik i generalprogram för Svenska Symfoniorkestrar

Nutida aktuell musik i generalprogram för Svenska Symfoniorkestrar

Om orkestrarnas generalprogram i Göteborg och Östersund
C-uppsats av Håkan Näsman, Östersund
1988-90 vid Göteborgs Universitet

ISBN 978-91-527-1188-0
Nutida aktuell musik i generalprogram
© Stiftelsen Håkan Näsman's Minnesfond 2021
www.hakannasman.se
Tryckt hos Printson AB 2021

Jag vill tacka min handledare Ola Stockfelt
samt Lennart Dehn, Nils H Lundgren och Nils
Paulsson som hjälpt mig med detta arbete.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING	Sid
1 INLEDNING	1
1.1 <u>Bakgrund</u>	1
1.2 <u>Målsättning</u>	1
1.3 <u>Syfte</u>	1
1.4 <u>Avgränsning/material</u>	2
1.5 <u>Metod</u>	2
2 UNDERSÖKNINGEN	
2.1 <u>Om Göteborgs Symfoniorkester</u>	4
2.1.1 Några kompletteringar	12
2.2 <u>Om Östersunds Orkesterförening</u>	14
3 ANALYS	20
4 SAMMANFATTNING	25

Käll- och litteraturförteckning

Bilagor

1 INLEDNING

1.1 Bakgrund

Bakgrunden till denna uppsats är egentligen mitt intresse för nutida musik. Eftersom jag tycker att nutida musik spelas alltför sällan, vaknade min nyfikenhet på generalprogrammets tillkomst. Varje gång jag slår upp ett nytt generalprogram från våra symfoniorkestrar blir jag besviken, alltid en viss återhållsamhet när det gäller att spela nutida musik. Här följer några frågor som ligger bakom att jag beslöt mig för att undersöka hur ett generalprogram blir till: Varför är det så litet nutida musik i generalprogrammen? Varför framförs ny musik bara vid ett tillfälle när den väl instuderats? Finns det några pedagogiska mål bakom repertoaren, i så fall vilka är dessa? Hur vet man vad folk vill höra? Varför ser man så sällan svenska dirigenter? Bestämmer dirigenterna repertoaren?

1.2 Målsättning

Jag har valt att titta närmare på två orkestrar. Jag hoppas genom min uppsats kunna visa på olika vägar att gå, när det gäller att få mer nutida musik spelad. Även hoppas jag kunna spegla attityderna till ny musik i de båda orkestrarna.

1.3 Syfte

Jag hoppas kunna beskriva hur generalprogrammen konstrueras och vilka som gör det, hur långt i förväg man måste ligga i planeringen för att få tag på dirigenter, solister, musiker, körsångare etc

Vilken betydelse för repertoaren har finansieringen och vilken form av finansiering man väljer, eller tvingas välja, bidrag, biljettintäkter, sponsring och så vidare? Är till exempel kommunerna i orkestrarnas närområde med och betalar?

Det faktum att det är dyrare att spela musik som är yngre än femtio år, spelar det någon roll vid bestämmandet av repertoaren? Har lokalen någon betydelse för repertoaren? Numerären i

orkestrarna hur spelar den in på repertoaren?

Har man lyssnarundersökningar eller något annat forum där publiken får visa sin vilja? Utbyten och gästspel orkestrarna emellan tillför det publiken något?

Hur får man reda på nya musikverk? Hur får man tag på dirigenter till nutida musik?

Med undersökningen hoppas jag som sagt också kunna visa var man skulle kunna gå in och påverka -göra något så att man oftare kunde få höra nutida musik.

Dessutom hoppas jag kunna skaffa och sprida en viss kunskap om hur man arrangerar större orkesterkonserter för den som liksom jag skulle vilja göra det.

1.4 Avgränsning/material

Jag ville undersöka en stor professionell orkester och en liten amatörorkester. Dessa två typer av orkestrar har vitt skilda förutsättningar. Jag valde att undersöka Göteborgs Symfoniorkester och Östersunds Orkesterförening eftersom de är orkesterinstitutionerna i min nuvarande och tidigare hemort, jag känner till dessa orkestrar genom flitiga konsertbesök, medverkan i deras körer etc. Båda orkestrarna spelar dessutom enligt mitt tycke allt för sällan nutida musik.

1.5 Metod

För att få svar på mina frågor valde jag, först och främst, att intervjua Lennart Dehn, planeringschef vid Göteborgs Symfoniorkester och Nils H Lundgren och Nils Paulsson tidigare ordförande respektive sekreterare i Östersunds Orkesterförening. (Intervjuerna gjordes i mars 1990). Som intervjumetodik använde jag strukturerade samtal och inte regelrätta protokollsintervjuer.

Jag har också granskat generalprogram för bägge orkestrarna. För Göteborgs Symfoniorkester sedan 1980 och för Östersunds Orkesterförening i cirka tjugo år. För Östersunds Orkesterförening har jag även granskat stadgar och två korta historiker. Dessutom har jag besökt konserter i Göteborg sedan 1980 och i Östersund sedan ungefär 1970. Jag har även tidigare sjungit i orkestrarnas körer.

2.1 Om Göteborgs Symfoniorkester

Följande sidor är en sammanställning av en intervju med Lennart Dehn, planeringschef vid Göteborgs Konserthus.

Göteborgs Symfoniorkester är ett av kommunen helägt aktiebolag, och Göteborgs kommun är dess uppdragsgivare. Företaget drivs som ett aktiebolag med VD som huvudansvarig inför styrelsen. Budgeten omsluter cirka 57 miljoner kronor. Styrelsen som har huvudansvaret för den verksamhet som bedrivs i företaget är politiskt sammansatt, men den konstnärliga inriktningen och vad som skall framföras bestäms av företagsledningen. Programförslaget föreläggs styrelsen som därefter fattar det slutgiltiga beslutet.

Programmen sammansätts av en programkommitte, som för övrigt är en av de äldsta MBL-funktionerna i landet. Kommitten har existerat sedan fyrtiotalet och består av representanter för företagsledningen och framför allt för orkestern. De träffas på ett arbetsinternat. Där lägger man grunden till de tankar som skall bygga upp programmet. Vid bestämmande av repertoaren måste man först enas om man skall ha någon särskild strimma, röd tråd, något tonsättarporträtt, profilering eller någon form av jubileumsfirande.

Ett exempel är Mozart -1991. Göteborgs Symfoniorkester har valt att inte spela mer Mozart än vanligt under jubileumsåret. Mozart spelas mycket ändå. Men en speciell Mozartvecka blir det och då satsar man på mer okända verk av honom bland annat körverk. Angelägnare kan det vara att profilera andra tonsättare som inte är så kända av publiken. Man kan säga att en övergripande tanke vid skapandet av ett generalprogram är att försöka få med så mycket som möjligt av allting.

Ett sätt att komponera ett kvällsprogram kan vara att "blanda gift" i det med ett okänt verk bland de kända. I Göteborg brukar man dock börja planera säsongen efter vilka grammofonprojekt man har framför sig. Om det är något verk som är lämpligt att framföra på konsert så man kan tjäna tid. En annan aspekt vid den tidiga planeringen av en säsong är orkesterns turneer. Man brukar genomföra två turneer per spelår. De verk som skall framföras på turnen bör då också få klinga i konserthuset. Det behöver dock inte ske med den dirigent som skall leda turnen. Inte heller behöver det ske samma spelår. Huvudsaken är att orkestern är hemtam i verket. Även radioframföranden beaktas vid programsammanställningen. Detta är viktiga förutsättningar, repertoaren bör också innehålla 30% svensk musik. Hänsyn tas även till om dirigenterna passar en viss typ av repertoar. Det skall dessutom vara en lagom blandning av stora romantiska verk där hela orkestern tas i anspråk och mindre klassicistiska verk. Även balans vad gäller solisters framträdanden med orkestern och vad de skall spela är viktigt.

Man har en specialistgrupp som sitter och studerar partitur för att upptäcka ny (gammal eller ny) musik för orkestern. Man letar också efter bandinspelningar eller band från radioinspelningar för att den vägen upptäcka ny musik. Skivor, band, radio, musikförlag, program från andra orkestrar där man ser att den och den gjort det och det studeras noga. Eventuellt ringer man då dem eller den orkestern och frågar hur den dirigenten eller solisten gjorde det verket. Beroende på svaret engagerar man då dirigenten eller solisten i fråga, eller också inte.

Just nu, mars 1990, håller man på med planeringen för 1993. Man ligger alltså tre säsonger före i planeringen för att kunna

få tag på dirigenter och solister. Man gör med andra ord tre säsonger parallellt för det kan ju komma saker emellan även i innevarande års program, till exempel sjukdomsfall hos dirigenten eller solisten.

Man sitter också på konserter och tittar på kapellmästaren, som man ju även sett i repetitionssituationer. Ser man då att den kapellmästaren skulle passa till ett visst verk, tillfrågas han om han kan tänka sig att göra det nästa gång han kommer till orkestern. Även orkestern preciserar vilka kapellmästare den vill arbeta med. Sedan gäller det att få tag på dessa kapellmästare och pussla ihop dem med programmet och vad de önskar dirigera och så vidare. Alla kapellmästare lyckas man naturligtvis inte få tag på.

Musikerna är öppna för all slags musik även om de var och en har sitt eget specialområde. Potentialen av kunnande är stor, nästan outtömlig. Genom att programkommittén är sammansatt från olika grupper i orkestern tillgodoser man de olika gruppernas önskemål. Medlemmarna i programkommittén skiftas enligt ett rullande system, en ny medlem varje år och man sitter i tre till fyra år. De planerar övergripande för flera år så en medlem kan sätta sin prägel på många år.

Det viktigaste är att repetitionsvardagen är spännande och givande, med en bra kapellmästare som leder fram till en bra konsert då spelar programmet inte så stor roll. Det är arbets-situationen som skall vara lustbetonad. Det kan ge många en kick att få en mästerlig kapellmästare i ett känt verk. Man bör inte plöttra bort gästande storheter på små verk utan ta de centrala verken då.

Dirigenterna rekryteras genom artistbyråer. Dessa byråer sköter allt praktiskt för artisten så som pass, visum, hotellbokning, bokföringar med mera. Vad dirigenten skall dirigera bestäms genom dialog med konserthuset. De tillfrågas om de vill göra ett visst verk, eller vad de vill göra. De flesta

vill göra en viss handfull verk varför man sällan ställer den sista frågan. Det bästa är att ha ett konkret programförslag och höra deras inställning tilldet. Om det är en dirigent man känner och som redan gästtat orkestern för man dialogen medan de är i konserthuset och använder de dagarna till att ventilera önskemål.

Ett exempel är Sjnittkefestivalen spelåret 1988-89 tillsammans med Malmö Symfoniorkester. Det gällde då att få placerat så många intressanta Sjnittkeverk som möjligt under säsongen. Tyvärr var det då många gästande dirigenter som inte ville leda verk av Sjnittke. -Det där känner jag inte till. Varför måste jag lära mig det för att få dirigera Göteborgs Symfoniorkester? undrades det. De ombads dock att titta på verket och fick en bandinspelning och ett partitur av det. De märkte då att det var bra musik och studerade in det. På det sättet lärde de sig också ett nytt verk som de sedan lärde orkestern. Ett bra exempel på hur det kan gå till.

Man har en vilja hos orkestern att spela mer nutida musik än dirigenterna vill dirigera. Men nu när orkesterns rykte seglat upp och man är en känd orkester även utomlands vill många dirigenter komma och leda Göteborgs Symfoniker bland dem många unga okända. De tar då gärna hand om även okända verk bara för att få chansen att dirigera Göteborgs Symfoniorkester och visa vad de kan. Mer berömda orkesterledare får man ogärna till att dirigera nutida musik, framför allt inte nutida svensk musik. Om de skall dirigera nutida musik så vill de leda något verk de redan kan av någon internationellt känd kompositör. Man kan ju också förstå deras inställning eftersom de ständigt är på resande fot.

Det är alltså inte så lätt att övertyga dirigenter om repertoar som är apart. Men man försöker med det inom orkesterledningen och man vill bredda repertoaren vilket är viktigt både för publik och orkester. Orkestern spelar gärna annorlunda "klassiska" verk än de gängse repertoarverken. Men man vill naturligtvis ha en stomme av kända repertoarverk som man kan känna sig hemma i och som man kan ge lite musikalisk anda, om man har en intressant kapellmästare.

Man försöker hålla standarden på dirigenter uppe genom att lita på rapporter från omdömesgilla personer eller höra sig för på agenturer etc. Man kan dock aldrig vara riktigt säker. En dirigent som passar i Stockholm kanske inte alls passar i Göteborg. Man vet inte hur en dirigent fungerar förrän han kommit till konserthuset. Det blir litet av att köpa grisen i säcken. Man kan ju engagera en dirigent som man vet dirigerar ett visst verk bra. Men även det kan bli att köpa grisen i säcken. Nyligen hade man en dirigent som man vet gör en viss kompositörs verk bra. Personkemin fungerade dock inte med Göteborgs orkestern, så både dirigent och orkester fick nog ett dåligt intryck av varandra.

Beträffande svenska dirigenter har man haft en inventering vilken gav dåligt resultat. De få som finns får chansen. En anledning till att det finns så få svenska dirigenter kan vara att vi har så få orkestrar. Det vore kanske också bättre om en dirigent först försöker etablera sig utomlands. Möjligen finns en form av ett syndrom som gör det svårt att etablera sig i sitt eget land. En japansk dirigent sade för inte så länge sedan i samband med att han dirigerade Göteborgs Symfoniker att det är roligare att dirigera i Europa än hemma i Japan. Han talar dålig engelska vilket gör att han utomlands måste visa vad han vill med sitt musicerande. Hemma i Japan möts han av frågor som -Varför ska vi göra så? Varför då?- och så vidare. Samma gäller kanske för en svensk dirigent i Sverige, att han inte kommer så långt för att det är för lätt att kommunicera med ord. Men frågan varför det finns så

få bra svenska dirigenter bör ställas till utbildningsanstalterna och inte till orkesterinstitutionerna.

Solister engageras på samma vägar som dirigenter. Man vet någon, man hör någon på radio etc. Byråerna skickar hela tiden förslag tillsammans med kassetter och recensioner, men man går hela tiden på hörsägen.

Man har också vissa pedagogiska mål. Dessa är på flera plan. Först och främst för orkestern, man vet vilka verk som är bra för respektive stämna i orkestern. De senaste fem säsongerna har man försökt att vara väldigt pedagogiska enär orkestern byggts ut från åttio till hundra personer. Fem nya medlemmar har slussats in i orkestern varje år. Då har det varit viktigt att inte allt skall vara alltför svårt och nytt för de nya medlemmarna. De skall känna igen några verk från sin utbildningstid, så de slipper slita ut sig första året. Även standardverk kan vara helt nya för dem. Därför har man varit återhållsam med nutida musik. Nu är ju orkestern utbyggd och då försöker man utnyttja den resursen och spela riktigt stora verk.

Lyssnarundersökningar för att eventuellt utröna program ger inte mycket. Folk vill i regel höra den musik som de känner igen. Beträffande pedagogiken vill man gärna väcka nyfikenhet hos publiken, ge den tillfälle att höra musik som inte spelas så ofta. Kanske ge publiken chans att höra hur Salieris musik låter, honom som man hört så mycket talas om i samband med Mozart. Man försöker också pröva nya vägar. Tankar finns om att under en säsong samarbeta med konstmuseet om konst och musik från en viss tidsepok. Om programmet är väl komponerat eller ej visar sig i publiksiffrorna.

Ett exempel på pedagogisk tanke kan vara en konsert med Mozarts 40:de symfoni och Allan Petterssons Sjunde som drog utsålt hus. Ur planeringssynpunkt var tanken att Mozart skulle dra folk. Dirigenten Okko Kamu ville inte dirigera Petterssons Sjunde om han inte fick komplettera med ett välkänt verk. Denna konstellation av Mozart och Pettersson gjorde att många i orkestern omvändes vad beträffar Petterssons musik. Till skillnad från annat som orkestern spelat av Pettersson och som

ej varit så tilltalande för musikerna tyckte de att detta var verkligt bra musik. Sedan omvändes dirigenten som genom arbetet med orkestern och genom det gensvar han fick förstod att det var en stor symfoni, vilket gjorde att han lade ner extra energi för att få ordning på den. Men även lyssnarna, som kommit för att höra Mozarts 40:de, blev omvända till att tycka att Petterssons Sjunde var fantastiskt bra. Samma situation uppstod i Malmö där orkestern gästspelade med samma program. Där tyckte man att orkestern spelade Mozart bra, men Pettersson det var verkligen något extra.

Utbyte med andra orkestrar, till exempel gästspel av andra orkestrar i konserthuset då Göteborgs Symfoniorkester är på turne, läggs upp genom att konserthuscheferna träffas regelbundet. Man har också samarbete vad gäller dirigenter och solister. Det är lättare att få hit en stor artist om denne får göra samma program i exempelvis Malmö, Göteborg, Stockholm, Köpenhamn och Oslo. Man har också haft tankar på att ha en internationell skandinavisk utbyteskedja mellan orkestrarna så att exempelvis Stockholm åker till Göteborg som åker till Oslo som åker till Helsingfors och så vidare. Detta projekt har dock fallit på att transporterna blir för dyra.

Numerären i Göteborgs Symfoniorkester är nu hundra personer vilket innebär att man inte behöver hyra in extra musiker för att spela verk från den här sidan klassicismen som man tidigare måste göra. Den tidigare mindre numerären innebar att blåsarerna alltid fick tjänstgöra och även att stråket utnyttjades maximalt. Nu har man fått större flexibilitet i och med utbyggnaden. Man har dock sjukdom, barnledighet och så vidare att ta hänsyn till även nu och vid vissa verk, som till exempel Vår offer är Göteborgs Symfoniorkesterns numerär fortfarande för liten, så även nu behöver man extra musiker. Det finns en pool med extra musiker och en inspicient ser till att de finns på plats när de behövs.

Beställningar av nya verk är dyrbart, men måste finansieras på något sätt. Man använder en liten del av budgeten till detta.

De verk som är aktuella nu är Sven-Eric Johansons senaste symfoni som uruppförs spelåret 1990-91, en beställning finns hos Åke Parmerud och en hos Jan Carlstedt. Pengar finns för att beställa ett verk hos Anders Hultqvist. Man vill också beställa ett verk av Ingvar Lidholm och ett av Jan Sandström.

Konserthuskören är en amatörkör som sedan något år knutits närmare orkestern, företaget har velat satsa mer på kören. Ett önskemål från kören som således blivit tillgodosett. Företaget har sedan några år representation vid körens sammanträden. Kören har resurser till att genomföra tre till fem stora produktioner per år.

Göteborgs Konserthus har som enda orkester i Norden en egen barnpedagog anställd. Hon planerar skolkonserter tillsammans med en egen liten kommitte. Orkestern försöker avsätta några veckor per år för att spela för yngre lyssnare. Det finns också en egen abonnemangsserie för barn. Orkestern arbetar mycket aktivt för att få nya generationer lyssnare till konserthuset. Man når även föräldrar och lärare. Vid nästan varje orkesterrepetition är det studiebesök från något daghem. Då får barnen även känna på instrument tala med musiker och så vidare. Detta har blivit mycket populärt så kön är lång.

Företaget har ett ansvar gentemot politikerna att hålla höga publiksiffror för att det ekonomiska skall gå ihop. Vad en konsertkväll kostar beror på vilka aspekter man tar med i räkningen. Dirigentarvodena är hemliga, offentlighet kan skada förhandlingssituationen. Man avlönar en administration, man avlönar en orkester, man engagerar gästartister och man betalar nothyra. Sedan får man lägga till salsomkostnader, biljettförsäljningssystemet och avgift till Posten för att man använder Postens stordator vid biljettförsäljningen. På toppen ligger dirigenternas arvode som pendlar mellan 50 000-70 000 kronor beroende på vad de gör. Budgeten omsluter som tidigare nämnts 57 millioner kronor. Det är ungefär 145 stycken heltidsanställda i Konserthuset. Orkestern har statligt och kommunalt bidrag cirka fifty-fifty men på senare år har kommunen tagit ett större ansvar, ungefär 70-75%.

Volvo fungerar däremot inte som bidragsgivare utan mera som ett kreditinstitut som förskotterar och ligger ute med pengar. Till exempel för skivroyalties etc. Volvo ger dock bidrag till att täcka underskott vid turneer utomlands, även fast orkestern numera får bra betalt vid sina turneer.

Det sker ständigt en dialog mellan planeringschefen och konserthuschefen om budget och artister. När sedan orkesterdelen av en säsong är klar och godkänd av styrelsen kommer arbetet med kammarmusiken in. Ofta är det musiker ur orkestern som spelar även kammarmusiken. Då gäller det att planera in så de inte får dubbeljobb en vecka. Relativt tidigt lägger man också konsertdagarna, så man vet när dirigenterna och solisterna skall vara där. När man så vet konsertdagarna, kan intendenten börja hyra ut konserthuset till andra aktiviteter. Andra aktiviteter och konserter kommer alltid in efter att orkesterns verksamhet planerats. Ibland om det sker tidigt i planeringen och om det är en artist som känns väsentlig kan orkestern flytta på sig och till exempel göra ett gästspel i en annan stad den kvällen. Men primärt går orkesterns verksamhet först.

2.1.1 Några kompletteringar

Referat från ett kompletterande samtal med Lennart Dehn.

Göteborgs Symfoniorkesterns programkommitte får ej så sällan in förslag från personer utanför huset. Alltså om man har ett verk som man vill orkestern skall spela så lönar det sig att skicka in ett förslag om det till Konserthuset. Programkommittén får naturligtvis även in förslag från partiturstudiegruppen som ofta av eget intresse gräver fram spännande partitur. Det händer dessutom ej sällan att tonsättare sänder in icke uruppförda verk till påseende. Även notförlag sänder in icke beställd musik för bedömning av partiturgruppen och programkommittén.

Ny musik kommer under februari 1991 att spelas runt om i Göteborg. Det är Nordisk Musikfest som går av stapeln. Musikfesten är ett samarbete mellan Göteborgs Symfoniker, Musikhögskolan med Musikvetenskap, Stora Teatern, Domkyrkan och Musik i Väst. Tio kompositörer, fem yngre damer och fem äldre herrar, från hela Norden representerar sina länder och deras musik framförs bland annat vid två konserter med Göteborgs Symfoniorkester. Senast denna musikfest ägde rum var 1986. Festivalen i sig är en tanke från 1930-talet då Göteborg var ett centrum för ny musik under Tor Manns ledning.

I den om att göra snabbrepriser av uruppförda verk under samma säsong faller på att det är en dirigent som studerar in verket och denne har man bara tillgång till under en vecka. Däremot försöker orkestern att ofta spela beställd musik som fått gen- svar både bland orkester och publik. Exempel på sådana verk är Börtz Sinfonia I, Werle Vaggsång för jorden, Tubin Symfoni nr 10 med flera.

Beträffande lokalens påverkan på repertoaren så är det otvivelaktigt så att både lokal och orkester är uppbyggda för att spela musik från 1700-talets senare hälft och framöver. Det är Göteborgs Symfonikers uppgift att ta till vara den delen av kulturarvet. Tidigare musik får i största utsträckning andra institutioner ta hand om.

Barnkonserterna innehåller bland annat nutida musik. Skriven av bland andra Björn Hallman och Sven-Eric Johanson. De har skrivit musikaliska sagor som presenterar orkestern. Det som högläses i dessa sagor motsvarar det som vuxna läser i program- bladet. Det är symfoniska dikter med kommentarer. Barn har inte de vuxnas hämningar utan lyssnar gärna på all slags mu- sik. Vad som är viktigt är att man inte ger en förljugen bild av vad en symfonikonsert är. Att man till exempel inte spelar teater utan att man visar hur en konsert i Konserthuset går till.

2.2 Om Östersunds Orkesterförening

Följande sidor är ett sammandrag av en intervju med Nils H Lundgren och Nils Paulsson kompletterad med historik ur Gamla Östersunds årsskrift 1977 och Östersunds Orkesterförenings generalprogram 1988-89.

Den 8/4 1990 avslutade Östersunds Orkesterförening sitt åttioförsta spelår. Med Leo Berlin som dirigent i bland annat Dvoraks Nya världen symfoni. Östersund Orkesterförening räknar alltså året 1908 som sitt tillblivelseår. Det som bildades det året var Östersunds musikerförening med stadens första symfoniorkester. Musikerföreningen var närmast att betrakta som ett mellanting mellan en musikerfackförening och en orkesterförening. Man skulle anordna konserter för att få pengar till en understöds-kassa för yrkesmusiker. De som bildade denna musikerförening var yrkesmusiker, huvudsakligen militärmusiker från I5 och A4. Denna Östersunds musikerförening hade sin glansperiod åren 1909 till 1911. Så kom första världskriget och verksamheten upphörde mer eller mindre.

Den 11/4 1918 bildades en orkesterförening i Östersund. Enligt stadgarna skulle förutom aktiva medlemmar även finnas passiva, vilka för en avgift av fem kronor skulle få tillträde till två konserter per år. Det dröjde dock innan verksamheten i den nybildade orkesterföreningen kom igång. En av orsakerna till detta var spanska sjukan. Den första konserten hölls den tredje december 1918. Efter några års tynande tillvaro upplöstes Östersunds Orkesterförening 1924. Den 27/10 1930 återupplivades den dock. Denna gång med stöd från det år 1928 bildade Sveriges Orkesterföreningars Riksförbund (S. O. R.). Bland dirigenterna för denna nybildade orkester fanns tonsättaren med mera Wilhelm Peterson-Berger.

Fyrtiotalet kan betecknas som de gästade dirigenternas årtionde. Kapellmästaren vid operan Sten-Åke Axelsson kunde närmast betraktas som ordinarie dirigent. Men bland övriga gästdirigenter märks en del namn som senare blev storheter inom musikens område. Sålunda kan man märka namn som Sixten Ehrling, Karl-Birger Blomdahl och Hilding Rosenberg.

En annan sak som hände under fyrtiotalet var att det gamla systemet med passiva medlemmar avskaffades efter säsongen 1948. Från och med 1949 infördes abonnemangsavgifter, först sex kronor och sistlidna säsong 125 kronor. 1951 började man med generalprogram som ju närmast är en förutsättning för att sälja abonnemang, man vill ju gärna veta vad man betalar för.

1950 kom också en lösning på dirigentproblemet i och med att Östersunds kommunala musikskola startades. Östersunds Orkesterförening har från 1950 knutits till Östersunds kommun så att den kommunale musikledaren i den nystartade musikskolan fick en fjärdedels tjänst som han skulle fullgöra som musikalisk ledare för Östersunds Orkesterförening. Undan för undan utvecklades det till att man även ville ha musiklärarnas medverkan. De fick 20 timmar nedsatt undervisningsskyldighet att fördela mot att de spelade i orkestern.

Kommunen hade pedagogiska mål med att gå in och stötta orkestern genom musikskolan. Naturligtvis skulle östersundsborna beredas tillfälle att höra orkestermusik, men ett viktigt skäl var att ge eleverna i musikskolan möjlighet att spela med i orkestern. Det var dock endast för stråkelever som denna möjlighet gavs, eftersom blåsmusiker ända sedan första starten av orkestern rekryterats bland militär- sedermera region- och numera länsmusiker.

Östersunds Orkesterförening hade för några år sedan i samband med ett jubileum en drive där man gick ut och bad publiken önska vad de ville höra. Det gjorde man på en särskild talong som fanns i ett programblad. Om man fick sitt förslag antaget i generalprogrammet för kommande säsong belönades man med ett abonnemang. Repertoaren väljs genom ett programråd som utses av styrelsen för Östersunds Orkesterförening. Programrådet väljs

på två år. Sedan regionmusiken tillkom har även den haft medlemmar i programrådet och i styrelsen. Samarbetet med regionmusikerna har inte varit helt friktionsfritt bland annat på grund av motsättningar mellan dirigent och musiker. Musiklivet i Östersund blir lidande av att dirigenterna i staden inte kan samarbeta. De har sina egna revir där de inte vill släppa in någon annan. Samarbetsproblemet verkar vara på väg att lösas.

Programrådet sätter ihop sitt förslag men kommer ofta så sent med det att styrelsen inte hinner annat än att klubba igenom förslaget. Man vill nämligen få ut generalprogrammet i tid till Musikveckan i Östersund (som numera heter Festspelen i Östersund) i början av juli. Sekreteraren har ansvaret för att generalprogrammet kommer ut i tid. Detta år har dock programrådet kommit tidigt med sitt förslag så en förbättring är kanske på gång.

Numera kan man hyra de blåsmusiker som behövs till riktigt antal av länsmusiken. Tidigare måste man engagera en hel ensemble från länsmusiken för att de skulle acceptera att vara med och spela. De ville inte vara en musikbank där man bara hämtade vissa stämmor. Länsmusiken har en prislista beroende på hur många musiker som behövs. Någon skillnad i övrigt har inte märkts sedan regionmusiken blev lokalt anställd länsmusik.

Det gäller att i god tid anmäla vilka musiker man behöver vid en viss konsert. Därför var det besvärligt när inte programrådet följde den regeln. Länsmusiken behöver ju i god tid få veta när konserten tidsmässigt är fastställd och vilka musiker som behövs för att i sin tur kunna planera sin egen konsertverksamhet. Orkesterföreningen borde ligga ett spelår före i sin planering.

Noter anskaffades tidigare av den numera pensionerade dirigenten. Han utnyttjade sällan Svenska Orkesterföreningars Riksförbunds bibliotek. Det verkar den nye ledaren däremot utnyttja i högre grad. Det är fortfarande dirigenten som anskaffar noter.

Vid ett möte i mars 1990 informerades om att länsmusiken planerar att anställa en stråkkvartett, som skulle kunna ingå som en kärna i Östersunds Orkesterförening. Vid detta möte diskuterades också hur blåsaramatörer skall beredas plats i nämnda orkester. Man kom fram till ett förslag om att första stämmorna i Orkesterföreningen skall skötas av länsmusiken medan andra stämmorna sköts av duktiga amatörblåsare. Dessa skulle då få dela upp programmet så, att några spelar före paus och några andra efter paus. Man vill gärna ha professionella blåsare i första stämmorna för att blåset inte skall förlora sin precision.

Extra musiker, främst blåsare tas utifrån, men nu finns också duktiga blåsare som är lärare vid kommunala musikskolan. Nye musikledaren i kommunen (som inte är dirigent för orkestern) arbetar intensivt på att få fram blåsare. Han har bildat en 40-50 mans blåsorkester med både amatörer och proffs. Det bör leda till att Östersund blir självförsörjande även på blåsar- sidan.

ibland vid Orkesterföreningens konserter spelar en ungdoms- stråkorkester ur musikskolan.

Om någon i Orkesterföreningens orkester av olika skäl lämnar plötsligt återbud inför en konsert, är det främst orkesterledarens uppgift att få fram ersättare. Det är svårt att inställa en konsert när man har sålt abonnemang.

Orkesterföreningens kör som bildades 1961 existerar inte längre. Man gick för något år sedan ned från sex konserter per spelår till fem för att frilägga tid för dåvarande dirigenten i Orkesterföreningen så att han skulle kunna ägna sig mer åt kören. På grund av olika saker fungerade det ej. Kören har inte återhämtat sig än.

Bland många fina gästspel utifrån som gjorts i Orkesterföreningens regi kan nämnas Hovkapellet med Operakören samt Moskvas Symfoniorkester. Båda med 1500 åhörare i Sporthallen.

Nyare musik är inte så ofta spelad. Det beror på att man har mest amatörer i orkesterns stråkar. De har inte den tid till förfogande som behövs för att öva in svårare musik. Amatörmusikerna har vid ett möte krävt en enklare repertoar. Publiken är inte heller så intresserad av nyare musik vare sig svensk eller utländsk. Svensk musik är tyvärr alltför dåligt representerad. Det bör spelas minst ett svenskt verk per konsert en önskan som borde kunna genomföras.

Lokalfrågan är ett annat olöst problem för Östersunds Orkesterförening. Man tvingas till en ambulerande tillvaro både för repetitioner och konserter. Det finns ingen lokal för bleckblåsare att öva i. Det finns heller ingen lokal som är lämpad för orkestermusik i Östersund, varken akustiskt eller med tanke på trivsel för publiken. Det är ganska tråkigt att titta på basketkorgar etc i Sporthallen, när man skall njuta av musik. Det finns planer på ett konserthus i Östersund. Även Festspelen har önskemål om ett konserthus ty de har svårt att engagera artister när de får vetskap om att det inte finns någon riktig konsertlokal. Förra året hade Orkesterföreningen sex konserter på fem olika ställen och dessutom andra ställen att repetera på. Så en konsertlokal är i allra högsta grad nödvändig, men tyvärr fattas det pengar så förmodligen får Östersund aldrig sitt konserthus.

Budgeten läggs upp så att programrådet underrättar sig om vad eventuella dirigenter och solister kostar och därefter lägger de fram sitt förslag för styrelsen. Därför är kassören med i programrådet. Som grundplåt för verksamheten satsar kommunen 90000 kronor och Landstinget 30000 kronor. Men utan sponsorer skulle verksamheten inte klaras. Bästa gynnaren är Jämtlands Läns Sparbank som både sponsrar och köper annonser i generalprogram och programblad. Vid gästspelen av Hovkapellet och Morkvas Symfoni-orkester, vilka för övrigt kostade 125000 kronor vardera att arrangera, var det rikskonserter som satsade en del, men även Nordbanken, SCA, MoDo satsade pengar. Vid nämnda konserter gavs netto på 35000 kronor vardera. Rikskonserter fungerar inte på samma sätt längre till nackdel för Östersunds Orkesterförening.

Man har försökt få bidrag från kommunerna runt Östersund och få dem intresserade för gästspel med Östersunds Orkesterförening i de lokala orkestrarna, men tyvärr finns inget intresse för varken det ena eller andra. De gästspel man ändå gör i länet utanför Östersund stöttas av Landstinget.

En normal konsertkväll med egen dirigent men utan solister kostar cirka 15000 kronor. Nutida musik är dyrare att spela men man tar inga hänsyn till kostnaderna när man planerar spelåret, utan väljer musiken fritt. Dyra kända solister drar ofta mer publik och kan på så sätt betala sin egen merkostnad och mer därtill. Genom bra stöd från sponsorer har man kunnat hålla ett lågt (en del tycker för lågt) biljettpris, för närvarande 45 kronor. Vid större gästspel är dock biljettpriset högre.

Orkesterns numerär är för närvarande tio första och tio andra fioler, åtta altfioler, sex violonceller och fyra kontrabasar. Blåsarna kommer ju än så länge ur Länsmusiken.

Man satsar också på att få hem jämtländska solister. Solister som innan de lämnade länet spelade med i Östersunds Orkesterförening och fick en del av sin musikaliska fostran där, till exempel Karl-Ove Mannberg.

3 ANALYS

Göteborgs Symfoniorkester som numera räknas bland de bästa orkestrarna i världen, kan förstås välja bland världskända dirigenter och solister. Detta inverkar tyvärr menligt på repertoaren av nutida musik. De kända namnen är nämligen mindre benägna att spela ny musik. Det glädjande faktum att Göteborgs Symfoniker börjar bli en internationellt ryktbar orkester, har den avigsidan att det kanske sker på bekostnad av den nutida musiken.

Det var dock inte bättre förr, ty även innan Göteborgs Symfoniker började sin vandring mot toppen bland orkestrar spelades inte mycket nutida musik, tydligen var också tidigare års dirigenter ovilliga att dirigera ny musik.

Naturligtvis finns det dirigenter som gärna leder nutida musik, även uruppföranden, men eftersom det endast är en dirigent som förbereder uruppförandet av ett verk, blir det ospelat efter ett eller två framföranden under en veckas tid. Så vida det inte röner uppskattning bland publik och orkester; då kommer det in i orkesterns repertoar och blir framfört med jämna mellanrum.

Framstående svenska dirigenter är verkligen något det är ont om. Antagligen beror det på, att utbildningen inte heller är framstående. Östersunds Orkesterförening har oftast svenska dirigenter, men förutsättningarna är ju inte heller desamma som hos Göteborgs Symfoniorkester. Därför får Östersundsorkestern i stort sett förlita sig till den repertoar som dessa dirigenter vill framföra. I samma situation är Göteborgs Symfoniker med sina kända dirigenter. Problemet är egentligen detsamma i båda orkestrarna men på olika nivåer.

Något som däremot skiljer de båda orkestrarna är utbudet på dirigenter och solister. I Göteborg kan man se många dirigenter komma och gå under en säsong, medan man i Östersund ser fem, eller om en konsert är med kammarmusik, fyra dirigenter under en säsong. Eftersom orkestern får spela det som dirigenten

vill måste de som är intresserade av nutida musik hoppas på Festspelen i juli, som brukar bjuda på ett blandat program.

Festspelen i Östersund är en vecka som är fylld av musik i alla genrer men tyngdpunkten är lagd på konstmusik. Varje år gästas Festspelen av en symfoniorkester i år, 1990, kommer den från Estland, men också kammarmusik och körsång förekommer. Musiken kommer nästan uteslutande från gästade ensembler beroende på att det lokala musiklivet ligger nere under sommaren.

I Göteborg ger gästspel av olika utländska orkestrar publiken möjlighet att se och höra kända namn som är för stora för att vilja gästa Göteborgs Symfoniker. I Östersund är gästspel av fullstora professionella symfoniorkestrar en chans för publiken att få höra en helt annan repertoar på ett helt annat sätt än man är van vid. Att detta uppskattas av publiken visar de höga publiksiffrorna.

Lyssnarundersökningar är något man inte tror på i Göteborg. Däremot har man en god kontakt med sin publik som gärna och flitigt lämnar in tips, förslag och önskningsom repertoaren. I Östersund hade man för några år sedan en form av lyssnarundersökning. På en talong i programbladet kunde man skriva sina önskemål, och den som hade tur fick sitt förslag i generalprogrammet.

Båda orkestrarnas målsättning är att ge publiken möjlighet att lyssna på orkestermusik. I bland spelas också okända verk för att ge publiken tillfälle att bekanta sig med ny repertoar. Det är väl de pedagogiska mål man har för publiken. Även inom orkestern finns pedagogiska mål, nämligen, att låta medlemmarna utvecklas som musiker. Detta utvecklingsarbete sker på två olika plan i de två orkestrarna. I Göteborg är det redan färdiga musiker som skall utvecklas, medan de flesta i Östersundsorkestern är elever som är under utbildning. Kanske med målet att komma in på musikhögskolan.

"raggar" sponsorer till sin verksamhet. Lika för både Göteborgs- och Östersundsorkestrarna är de närliggande kommunernas ovilja att vara med och dela centralortens kostnader för kulturen.

Göteborgs Symfoniorkester har numer en numerär på hundra musiker, vilket innebär att man kan spela nästan vad man vill ur symfonirepertoaren. Visserligen klarade man större verk även före utbyggnaden men då givetvis förstärkt med extra musiker. Nutida musik behöver inte alltid hundra man, men vid framförande av exempelvis Våroffer behövs även nu förstärkning. Östersunds Orkesterförening har naturligtvis mycket mindre valfrihet. Hänsyn måste tas till såväl numerär som musikernas konstnärliga nivå.

Samarbetet mellan orkestrarna och deras körer visar precis motsatt utveckling i de båda städerna. Medan kören i Göteborg knyts närmare orkestern och företaget satsar ännu mer på den har kören i Östersund lagts ned.

För framtida forskning bör följande saker beaktas: Kostnaderna borde möjligen jämföras i absoluta belopp så att man kan se vilken orkester som är "kostnadseffektivast". Då borde också Musikradion med Radiosymfonikerna undersökas. Kan det verkligen vara billigare att ha en egen orkester och Berwaldhallen än att göra radiosändningar från Sveriges övriga symfoniorkestrar? Även lokalradions musiksyn borde i detta sammanhang undersökas. Kanske via någon enkät som sänds ut till alla lokalradiostationerna.

En annan orkester som vore rolig att undersöka är Örebro Symfoniorkester, som trots att den är en blandning av amatörer och proffs har både statligt och kommunalt bidrag.

Det vore kanske också bra att undersöka fler landsortsorkestrar för att utröna hur vanlig sponsring är. I detta sammanhang borde man väl också passa på att undersöka hur Stockholms Filharmonikernas sponsoravtal med Trygg-Hansa ser ut.

Kanske borde man undersöka attityderna till nutida musik på

musikhögskolorna, vilken status den nya musiken har bland elever och lärare där, om musikernas, dirigenters och solisters avoghet mot 1900-talsmusik grundläggs där eller om den kommit in tidigare i utbildningen.

Första tanken jag fick efter att ha läst igenom mina intervjureferat var den: är det verkligen så enkelt att göra ett generalprogram? Men sedan kom jag att tänka på när jag som körledare försökte få en dags sångutflykt med en kör att klaffa och första tanken försvann snabbt. Det är klart att ju fler generalprogram man gett ut desto enklare klarar man rutinen bakom. Men man förstår vilket förnämligt arbete som egentligen görs vid kontakten med artistbyråer och dylika institutioner.

Planläggningen för kommande säsonger är i stort sett lika i Göteborg och Östersund, fränsett att det ligger ett mycket större ansvar på dirigenterna i Östersund. De skall själva ha ansvaret för att noter och musiker finns på plats. Långtidsplaneringen verkar gå på lösare boliner i Östersund än i Göteborg. Å andra sidan har Göteborgs Symfoniorkester en anställd administration på ett fyrtiotal personer, så jämförelsen är kanske i detta avseende orättvis.

Något som är en självklarhet för Göteborgs Symfoniorkester är, att det finns musiker när säsongstarten sker. Östersunds Orkesterförening måste kolla upp inför säsongstarten, boka länsmusik med mera. Naturligtvis får Östersunds Orkesterförening hålla sig någon klass lägre vid engagerande av såväl dirigenter som solister. Men artistbyråer och personlig känedom gäller även här.

Attityderna till nutida musik är positiv i båda orkestrarnas styren. Sedan gäller det att den goda attityden sprids som ringar på vattnet till orkestern och publiken.

Att man måste ändra attityder förstås kanske främst av att orkestrarna har som huvuduppgift att spela musik och samtidigt ha så höga publiksiffror som möjligt. Eftersom publiken verkar måttligt intresserad av den nutida musiken går den ekvationen ej ihop.

Att sedan Göteborgs Symfoniker spelat upp sig några divisioner verkar menligt på deras vilja att spela ny musik. De kända dirigenter och solister som nu gästar orkestern vill ogärna

spela ny musik. Således är det bland annat dirigenternas och solisternas attityder som bromsar framförandet av ny musik.

Detta är några synpunkter eller förslag där attitydförändringar måste till om vi vill höra mer musik från vårt eget sekel. Det viktigaste är väl att ändra attityderna hos publiken. Där spelar skolan och radion en stor roll, tror jag. Orkestrarna själva verkar ju vara positiva till att spela vår tids musik.

Den intensiva kulturdebatt som blev följden av Volvos beslut att förskotta 20 musiker i Göteborgs Symfoniorkester verkar närmast underlig när man betänker att små landsortsorkestrar haft sponsring i många år, nästan som en förutsättning för verksamheten. Orkestern i Östersund har ju också kommunalt bidrag om än inte på långa vägar jämförbart med Göteborgs Symfoniorkester. Visserligen är Göteborgs Symfoniker närmare knuten till kommunen, men kanske debatten ändå drogs igång av att Volvo är Sveriges största företag. Möjligen fanns en rädsla för att Volvo skulle lägga även kulturen under sig.

Sponsring kan bedrivas på minst två sätt, dels att sponsorer stöder verksamheten i allmänhet eller att sponsorerna stöder enstaka konserter typ gästspel av Hovkapellet i Östersund eller dylikt. Kanske kan Göteborgs Symfoniorkester sponsras enligt den senare modellen. Ett ökat sponsorstöd vid särskilt viktiga gästspel.

Under arbetet med min uppsats har 1990-91 års generalprogram för Göteborgs Symfoniker kommit och det visar sig att man har för avsikt att spela en betydande del nutida musik. I stort sett skall det spelas ett nutida musikverk per konsert. Är det möjligen början till en ny trend i Göteborgs Konserthus? I övrigt kan man bara hoppas på att få höra mera svensk musik.

Källor:

Intervju med Lennart Dehn .

Intervju med Nils H Lundgren och Nils Paulsson

Hans Jakobsson: Östersunds Orkesterförening och dess
föregångare, Gamla Östersund årsskrift 1977

Nils Paulsson: En skiftesrik jubilar, Östersunds Orkester-
förenings generalprogram 1988-89.

general program

Säsongen

1989

1990

81:a spelåret

Länsmusiken
Jämtlands län

Östersunds Orkesterförening

INFÖR NYA SPELÅRET

Efter ett år som ordförande i Östersunds Orkesterförening (ÖOF) kan jag konstatera vilket fint samarbete som råder mellan ÖOF, Länsmusiken och Musikskolan och med vilken positivitet orkestrernas medlemmar förbereder sig för att genomföra konserterna.

Förutsättningarna är – så långt – mycket goda för ÖOF's fortsatta verksamhet. Smolket i glädjebägaren är – med risk för att bli tjatig – bristen på ändamålsenliga lokaler för repetitioner och konserter. Vi försöker på olika sätt att locka företagare och kvalificerad arbetskraft till Jämtland, men vi kan inte inom ett av de viktigaste kulturella områdena – erbjuda den miljö som både publik och musiker har rätt att kräva. En konserthall är viktigare än vad många tror!

Trots detta kan vi nu erbjuda ett nytt högtintressant program för säsongen 89/90. Läs och begrunda!

Jag vill särskilt peka på evenemangskonserterna den 17 september. En grundmusiker från i huvudsak Wienersymfonikerna kommer då att ge oss en högtidsstund med ett program ur kammarmusikens repertoar. Ett unikt tillfälle, som är ett måste för alla musikvänner. Jag vill också nämna att Fresk-kvartetten är med och förstärker stråkarna i den polenbetonade konserten den 1 oktober.

Arne Lidén, ordförande

Läs Jämtten

boken om länets kulturhistoria

Visste du att . . .

... som medlem i Heimbygda får du Jämtten varje år och dessutom 20% rabatt på övriga böcker och spel, som ges ut av länsmuseet! Medlemsavgiften (1989) är 108 kr.

Bli medlem, det lönar sig!
Hembygdsförbundet Heimbygda

Jämtlands läns museum, Box 650, 831 27 Östersund, tel. 063-12 71 25

VIENNA CONCERTINO

EVENEMANGSKONSERT

STORA KYRKAN söndag 17 september kl 18.30

Ulf Wallin, violin, konsertmästare; Michael Gieber, viola; Wolfgang Eichinger, cello; Andrew Ackerman, kontrabas; Raphael Leone, flöjt; Klaus Lienbacher, oboe; Wilfried Gottwald, klarinett; Richard Galler, fagott; Eric Kushner, valthorn.

En av världens förnämsta kammarorkestrar

Programmet, som för närvarande ej är fastställt, blir mycket omväxlande med verk av bl.a. Mozart, Beethoven och Spohr.

HAMM & NILSSON

SKIVOR KASSETTER INSTRUMENT NOTER
STORGATAN 42, 831 30 ÖSTERSUND, TEL. 063-TI 08 44

Festspelen

i Östersund

ÅTERKOMMER VARJE ÅR

POLSK AFTON

SPORTHALLEN söndag 1 oktober kl 18.30

med dirigenten och tonsättaren **Szymon Kawalla** och 12-åriga dottern **Joanna** som violinsolist. Dessutom polska kollegor omramade av två kända gäster.

ROSSINI: Uvertyr till Den tjuvaktiga skatan
KAWALLA: Divertimento för violin
BACEWICZ: och stråkorkester
Oberok
MLYNARSKI: Mazur
LUTOSLAWSKI: Fem Volkslieder för stråkorkester
WIENAWSKI: Dudziar
BEETHOVEN: Symfoni nr 5, "Ödessymfonin"

Szymon Kawalla med dottern Joanna.

ANNA-KARIN ÖQVIST

STORA KYRKAN söndag 19 november kl 18.30

En mycket eftersökt sopran bland kyrkosångare.

Dirigent fastställs senare.

Gamma konsert ges i **BERGS KYRKA** lördag 18 ds kl 19.00

de FRUMERIE: Svit för kammarorkester

HAYDN: Symfoni nr 101 D-dur "Uret"

LIDHOLM: "För vilсна fötter sjunger gräset"

"Agaven står i blom och solen skiner"

MOZART: Exultate Jubilate för sopran och orkester

DVORAK: Sången till månen ur Rusalka

Skaffa dig ett SparbanksGiro nu!

JÄMTLANDS LÄNS SPARBANK

stöder musiklivet
i bygden

ELÄNETS
FÖRSÄKRINGSBOLAG

Det lokala bolaget med närservice.

Stöder länets musikliv.

NILS-ERIK SPARF

WARGENTINSKOLAN söndag 4 februari kl 18.30

En av landets främsta violinister är aftonens solist och instruktör för det intima musikinnehållet.

BRITTEN: Lacrimae för viola och stråkorkester
VIVALDI: Vintern ur Årstiderna för violin och stråkorkester

WIREN: Serenad för stråkorkester

GREG: Holbergssvit alternativt

MOZART: Salzburgsinfonia

I programmet medverkar ungdomar från Kommunala musikskolan under ledning av Berit Fjällström.

LÄNSMUSIKENS KAMMARMUSIKSERIE SPELÅRET 89/90

Söndag 24/9
Wargentinskolan
kl 19.30
En färgstark musikerpersonlighet! Ib Lanzky-Otto, hornist, spelar och kåserar tillsammans med brassensemblen Lurjämarna.

Östersunds Serenadensemble med hemlig gäst.

Söndag 22/10
Wargentinskolan
kl 19.30

Adventskonsert med Östersunds Serenadensemble och Sylvia Lindenstrand, mezzosopran. Dirigent: Mats Janhagen.

Lördag 3/2
Wargentinskolan
kl 18.00
Stor Brasskonsert! Ett musikaliskt möte mellan Lurjämarna och Svenska Brasskvintetten.

Söndag 25/2
Wargentinskolan
kl 19.30
Musikaliska upptåg med tuban i centrum! Östersunds Serenadensemble och Mikael Lind, tuba. Dirigent: Mats Janhagen.

Lördag 31/3
Folkets Hus
kl 18.00
Speliärsfinal med Östersunds Serenadensemble och Sundsvalls Kammarorkester. Dirigent: Glenn Mossop. Solist: Göran Söllscher, gitarr.

Reservation för ev. ändringar. Bevaka annonsering och affischering inför varje konsert.

Länsmusikens Kamarmusikserie har ett eget abonnemangskort. (OBS! ÖOF:s kort gäller ej!). Abonnemangskort och förköpsbiljetter hos Länsmusiken, Kronikesvägen 95, Hamm & Nilsson, Wisénska och Musikstallet. Upplysningar hos Länsmusiken på tel. 14 72 60.

LEO BERLIN

FOLKETS HUS

söndag 8 april kl 18.30

är gästdirigent och fagottisten **ASGER SVENDSEN** spelar Weber. Länsmusiken är konsertens värd.

Leo Berlin.

Asger Svendsen.

ROSENBERG: Uvertyr till Marionetterna
WEBER: Konsert för fagott och orkester
DVORAK: Symfoni nr 9 "Från nya världen"

ABONNERA PÅ FINA MUSIKUPPLEVELSER!

Att genomföra ett såsongprogram av här antydda omfattning och höga klass, är förenat med stora kostnader även om insatserna till största delen är ideella.

Tack vare obligatoriska stöd från våra annonsörer/sponsorer, inslag av donationer samt abonnenter som ett pålitligt ekonomiskt underlag, har verksamheten behållit sin framståendes plats inom stadens kulturliv.

Våra entrépriser är bland de lägsta i landet i denna genre, och ett abonnemang lönar sig gott och väl även för den som måste avstå från ett par besök.

ABONNEMANGSPRISER

För fem konserter 125:- — Pensionärer 75:-.

Evenemangskonserten 50:- — Pensionärer 35:-.

VANLIGA PRISER

Lösbiljetter 45:- — Pensionärer 30:-.

Evenemangskonserten 70:- — Pensionärer 50:-.

Skolungdom och värnpliktiga går fritt, men ej till evenemangskonserten, då pensionärspriset gäller.

WISENSKA BOKHANDELN, 063-11 74 90, säljer biljetter fr.o.m. lördag 26 augusti.

Förslag

STADGAR

för

Östersunds
Orkesterförening

*antagna vid medlemssammanträde
den*

STADGAR

för

Östersunds Orkesterförening

antagna vid årsmötet den

§ 1

Föreningens ändamål

Östersunds Orkesterförening är en ideell förening med uppgift att genom regelbundna konserter sprida intresse för god musik och körsång.

§ 2

Föreningens sammansättning

Föreningen består av orkester- och körmedlemmar som inom sig väljer styrelse, revisorer m.m.

§ 3

Medlemskap

Medlemskap kan vinnas av alla musikintresserade personer med förmåga att medverka vid orkester- och körkonserter eller som på annat sätt är villiga att verka för föreningens syften.

Till hedersledamot kan kallas tonsättare, tonkonstnär eller person som intresserat och framgångsrikt arbetat för föreningens syften.

§ 4

Ersättning för medverkan

Ersättning för repetitioner och konserter utgår med belopp som styrelsen fastställer efter samråd med musikerna.

§ 5

Föreningens verksamhet

Föreningen anordnar årligen det antal konserter som dess resurser medger.

§ 6

Föreningens möten

Föreningen avslutar varje arbetsår med årsmöte där följande ärenden skall förekomma:

1. Val av ordförande och två justerare för mötet.
2. Frågan om mötets behöriga utlysande. Kallelse skall ske minst 14 dagar före årsmötet.
3. Styrelseberättelse och kassarapport behandlas.
4. Revisionsberättelsen avhandlas.
5. Balansräkningen fastställs.
6. Frågan om ansvarsfrihet för styrelsen.
7. Val av ordförande för ett år.
8. Val av nio styrelseledamöter och tre suppleanter för ett år. I styrelsen ingår även en representant för Östersunds kommun.
9. Val av två revisorer och två revisorssuppleanter för ett år.
10. Val av tre ledamöter i valberedningen.
11. Val av festkommitté.
12. Behandling av förslag från styrelsen eller enskilda medlemmar.

Om lika röstetal uppstår vid omröstning har ordföranden utslagsrösten. Vid val med slutna sedlar avgör lotten.

Årsmötet hålles vid lämplig tidpunkt efter arbetsårets slut.

Extra möte kan kallas av styrelsen med uppgift om de frågor som skall behandlas.

§ 7

Styrelsens uppgifter

Styrelsen utser inom sig vice ordförande, sekreterare, kassör och intendent.

Styrelsen utser ett arbetsutskott i vilket ordföranden, sekreteraren, kassören och konstnärlige ledaren ingår.

§ 8

Programråd

Programrådets ledamöter utses vid årsmötet. Förutom konstnärlige ledaren ingår tre föreningsmedlemmar och tre av Regionmusiken föreslagna ledamöter.

§ 9

Konstnärlige ledarens uppgifter är sekreterarföreningens konstnärlige ledare ansvarar i samråd med stämledarna för orkesterns och körens repetitioner samt dirigerar det antal konserter styrelsen beslutar. Konstnärlige ledaren utser stämledare och är ordförande i programrådet.

§ 10

Intendentens uppgifter

Intendenten ansvarar för föreningens instrument, noter och övrig materiel.

§ 11

Revision

Revisorerna ges möjlighet att i god tid före årsmötet revidera föreningens förvaltning och skriftligen lämna utlåtande och förslag.

§ 12

Stadgeändring

Ändring av föreningens stadgar kan göras med enkel majoritet vid årsmötet.

§ 13

Föreningens upplösning

Frågan om föreningens upplösning måste behandlas vid två på varandra följande möten, varvid det ena skall vara årsmöte. Minst en månad skall förflyta mellan dessa möten. Beslut om föreningens upplösning måste fattas med kvalificerad majoritet, dvs 2/3 av de angivna rösterna.

Om föreningen upplöses skall, sedan skulderna betalats, eventuella tillgångar överlämnas till Östersunds kommun för att användas i det syfte föreningen arbetat.